

Nr 131.

Av herr **Enhörning**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av vattenlagen m. m.

I anledning av ovanstående lagförslag tillåter jag mig härmed föreslå följande ändringar.

Vattenlag.

6. KAP.

Om allmän flottled.

9 §.

Häri stadgas, att för fiskets bevarande i vattenområdet skall erläggas en årlig avgift, motsvarande *högst 5 öre för varje kubikmeter flottgods*.

Med den årliga medellängden om 15,000,000 kbm. som man numera har att räkna med, skulle fisket sålunda kunna erhålla intill 750,000 kronor per år, vilket belopp vida överstiger flottningssällskapernas nuvarande anslag för ändamålet (mellan 10,000 och 20,000 kr.) och även fiskerisakkunniges uppfattning om kapitalbehovet för laxodling (omkring 100,000 kr.). Läger man här till de avgifter, som enligt samma lags 2 kap. 10 § inflyta från kraftverk och sjöregleringar till förmån för fisket inom landet, kommer man upp till högst avsevärda belopp.

Oaktat jag finner det föreslagna maximibeloppet om 5 öre vara väl högt tilltaget, anser jag emellertid icke tillräckliga skäl föreligga att påyrka ändring däri, särskilt med hänsyn till vissa mindre huvudflottleder,

där beloppet med användning av högsta taxa dock icke skulle komma att uppgå till mer än ett par hundra kronor. Men tager man hänsyn till vara största flottningsföreningar, kan man komma upp till utgifter på c:a 75,000 kronor årligen, vilket väl får anses orimligt högt med hänsyn till möjligheten att finna ändamålsenlig användning för pengarna. Det synes mig därför välbetänt, att en begränsning uppåt vidtages till förslagsvis 10,000 kr. pr huvudflodområde.

Jag tillåter mig sålunda påyrka, att 9 § 1:a stycket förses med tillägget, »dock högst 10,000 kronor».

Lag om flottning i allmän flottled.

4 KAP.

Om flottningsföreningar.

(Om flottningsstyrelse och flottningschef).

40 §.

Enligt denna § skall *K. B. utse en styrelseledamot*, som åtnjuter arvode av flottningsföreningen.

Bestämmelsen avser sålunda alla flottningsföreningar (c:a 250 st. enligt Svenska Flottningschefsföreningens statistik), av vilka dock det stora flertalet (c:a 150 st.) äro jämförelsevis obetydliga. Ja, vissa av dessa äro så obetydliga, att antalet dagsverken per år icke uppgå till ens 100 st. (c:a 10 st. år 1917) och i några av dem förekommer flottning ej alla år (c:a 5 st. år 1917) utan kanske vartannat eller vart tredje år. Härtill kommer, att dessa små flottningsföreningar ofta äro belägna långt upp i lappmarken eller annan öde bygd, varför styrelsebesök vid dessa bliva jämförelsevis kostsamma.

Det synes mig därför obilligt och ur det allmännas synpunkt skärligen obehövt att betunga dessa små företag med ifrågavarande styrelseledamot.

Däremot anser jag skäl tala för att *K. B.* utser dylik ledamot i större flottningsföreningar.

Det gäller då att fastslå, vad som skall menas med »större» förening. Med hänsyn till vårt lands flottningsförhållanden torde nog en årlig flottgodsmängd om 50,000 kbm. få anses utslagsgivande. Då givetvis en förenings trafik kan växla i omfattning från år till år, bör ovan-

stående volym hänföra sig till medeltalet för närmast föregående 10-års period.

Med anledning av ovanstående tillåter jag mig sålunda hemställa att *K. B. skall utse styrelseledamot i flottningsförening, vars flottgodsmängd under senaste 10-årsperiod i medeltal utgjort minst 50,000 kbm.*

Om revision.

50 §.

Man finner här att *K. B. även skall utse en revisor, vilken betalas av föreningen.*

Denna bestämmelse medför en ytterligare utgift för de ekonomiskt svaga små flottningsföreningarna, varför jag under hänvisning till vad jag anfört under 40 § får påyrka, att motsvarande begränsning stipuleras d. v. s. att *K. B. skall utse en revisor i flottningsförening, vars flottgodsmängd under senaste 10-årsperiod i medeltal utgjort minst 50,000 kbm.*

6 KAP.

Om tillsyn å allmänna flottleder och flottningsföreningar.

70 §.

Enligt denna § utövar K. B. tillsynen och *åligger den tekniska tillsynen tillika tjänstemännen å väg- och vattenbyggnadsdistrikten.*

Detta innebär en avsevärd förändring av de sakkunniges förslag och leder med största sannolikhet till en årlig inspektion, vilken kommer att medföra avsevärda kostnader för flottningsföreningarna utan motsvarande fördelar beträffande företagets förbättring och det allmännas rätt. Att jämföra allmänna flottleder (längd c:a 30,000 km) med enskilda järnvägar (längd c:a 10,000 km) är nog så missvisande. Sålunda är en flottningsförening ett kooperativt företag utan viustmöjligheter med uppgift att ombesörja sina trafikanters virkestransport till självkostnadspris. En hastig och framför allt ofullständig inspektion, ty något annat kan det knappast bli fråga om med hänsyn till de kolossala avstånden, skulle till sina verkningar kunna förrycka i synnerhet de mindre flottningsföreningarnas ekonomi, då den är baserad på helt andra grunder än t. ex. järnvägarnas.

Därmed är det icke sagt, att teknisk inspektion är onödig, utan bör naturligtvis sådan äga rum, när den på grund av anmälan till K. B.

är av behovet påkallad, men må ej kunna företagas på inspektionsförrättares eget initiativ.

Vidare anser jag mig böra framhålla, att ingalunda alla distrikts-tjänstemän inom väg- och vattenbyggnadsstaten lämpa sig för dessa speciella uppgifter. Det synes mig därför rimligare, att uppdraget anförtros åt i vattenbyggnad och flottning sakkunnig person, oavsett hans ställning i övrigt.

Slutligen tillåter jag mig framhålla lämpligheten av att i 2:a stycket inryckes bestämmelse om att vederbörande flottningsstyrelse och flottningsschef underrättas om när inspektion företages, så att ombud för föreningen kan närvara, vilket torde vara den korrektaste formen för upplysningarnas meddelande.

I anslutning till vad som framhållits, får jag alltså begära, att *teknisk tillsyn verkställes på uppdrag av K. B. genom i vattenbyggnad och flottning sakkunnig person när så påfordras och att flottningsföreningen underrättas härom för ombuds sändande.*

Jag anhåller, att utskottet benäget ville formulera de av mig påyrkade ändringarna samt därvid även företaga de jämkningar i andra paragrafer än som ovan nämnts, vilka tilläventyrs kunna påkallas av mina ändringsförslag.

Stockholm den 1 februari 1919.

E. A. Enhörning.